Einzelverkaufspreis RM 0.15

Karawanken Bote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 18, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 91. Krainburg, 18. November 1944. 4. Jahrgang

Führerjeva poslanica za 9. november

Odgovor na izdajstvo: „Dokler živim jaz, Nemčija ne bo pretrpela usode po boljševizmu preplavljenih evropskih držav!“

München, 17. novembra. Reichsführer SS Himmler je prebral sledečo Führerjevo objavo za 9. november:

Nacionalsocialisti in nacionalsocialistinje! Parteigenossen!

Potrebe totalnega vojskovanja so me napotile, da sem preložil spominsko slavje 9. novembra na prvo prosto nedeljo. Prav tako mi delo v Hauptquartierju ne dopušča, da bi ga zapustil tudi samo za nekaj dni. Ne glede na to pa danes itak ne smatram, da bi obstajala moja naloga bolj v tem, da bi imel govore, temveč v tem, da pripravim in izvršim tiste ukrepe, ki so potrebni, da se končnoveljavno zmagovito prebije ta boj; kajti prav tako kakor v času krize 1923. leta me razgiba tudi sedaj samo ena, vse drugo obvladujoča misel, da sedaj šele prav posebno zastavim vse sile za potrebni uspeh! In kakor smo takrat deset let pozneje po pravici lahko rekli mrtvim tovarišem, da so oni vendarle zmagali, tako bo in mora v največji borbi našega naroda za biti ali ne biti zmaga končno pripasti njemu, bojujoči se fronti in ne manj junaško se bojujoči domovini.

Opozarjal sem že prej često na to, kako potrebno je, da narod ceni in časti svoje velike može, zlasti v hudih časih lahko kak obupan narod črpa pogum in moč za sedanjost iz svojega ravnanja v preteklosti, koliko bolj pa še narod, ki se vede tako brezmejno pogumno kot nemški. Iz borbe svojih velikih mož se bo mogel za sedanjost učiti edino pravilnega spoznanja, da Previdnost končno pomaga samo tistemu, ki se sam neustrašeno z močnim in vernim srcem loti boja zoper vse nadloge časa in s tem končno obvlada svojo usodo. V kolikor nam je Vsemogočni odprl oči, da imamo po svojih slabih človeških zmožnostih vpogled v zakone njenega vladanja, spoznamo nepodkupljivo pravičnost, ki prisodi življenje kot zadnjo ceno samo tistemu, ki je voljan in pripravljen, dati življenje za življenje. Ali človek torej te trde zakone potrdi ali zanika, je popolnoma brez pomena, spremeniti jih ne more; kdor se torej skuša odtegniti boju za to življenje, ne odstrani zakona, pač pa samo pogoj svoje lastne eksistence.

Veliko spoznanje nacionalsocializma

Ko je nacionalsocialistični pokret začel s svojim bojem, da zavojuje nemškega človeka, je pred vsakim uvidevnim stal grozeči notranji polom naroda in države. Posledica tega je moralo biti naraščajoče ogrožanje našega narodnega obstoja, počasnega nazadovanja številke naših porodov, s tem pa počasna smrt naroda z mnogokratnikom žrtev te svetovne vojne. In to je pač tudi ustrezalo ciljem, ki so si jih postavili naši nasprotniki, gospodarsko zadavljenje takratne nemške države naj bi uničilo materialne temelje eksistence nemškega naroda, s tem so se nadejali doseči izpolnitev Clemanceaujeve zahteve, da se nemški narod decimira za 20 milijonov ljudi. Dva milijona mrtvih je zahteval boj v letih 1914 do 1918. 20 milijonov pa bi se moralo iz našega naroda še odstraniti po želji demokratskih ljudskih osrečevalcev. Danes se je ta zahteva zvišala na 40 milijonov. Ker pa se smotrna gibanja v življenju kakšnega naroda ne morejo tudi zopet zadržati po mil voljii ljudi, kakor bi nanesla potreba, ni mogel nihče povedati, kdaj se bo končal t proces skrčenja naše narodne osnovine; pr tem pa se je vsiljevalo še drugo, po narav dano spoznanje: svet ne pozna nobenih praznih prostorov! Narodi, ki so številčno ali biologično preslabi in ne morejo zadovoljivo izpolniti svojega življenjskega prostora, dobijo v najugodnejšem primeru rezervacijo, ki ustreza njihovi vrednosti in njihovi velikosti.

Leta 1919. smo stali pred spoznanjem, d bo naš narod trajno usposobljen, da lahko zopet uspešno začne z bojem za obstoj, č bo reformiran od nog do glave, in da si b naš narod pridobil sovjo naravno življenjsko moč in s tem zagotovil pogoje z uspešno življenjsko uveljavljanje v bodočnosti, samo če se bo docela odvrnil o puhlice demokratskega razkroja narodo kakor tudi boljševiškega razkroja narodov. V smislu teh spoznanj je nacionalsocialistični pokret vstopil v boj. Pred temi postavljenimi velikimi cilji je morala seveda do brezpomembnosti obledeti tako proletarska kakor tudi meščanska razredna država. Kar je morda še kot navidezen ideal plavalo pred očmi takratnih stanov, poklicev, veroizpovedi ali političnih strank, je bilo v očeh mladega pokreta že dokazana blaznost in s tem sirten strup za naš narod.

Sovraštvo proti ljudski državi od znotraj in zunaj

Namen, ustanoviti prvič v naši zgodovini ljudsko državo, ki bi zajela vse Nemce, se je dal seveda uresničiti samo z mobilizacijo celotnih sil naroda; s tem je mogla sinteza med nacionalsocialistično in socialno mislijo še naprej ustvariti tisto moč, ki je je treba takemu boju kot pogoju uspeha. Proklamacija te mlade nacionalsocialistične države je s tem seveda takoj povzročila sovraštvo vseh tistih notranjih in zunanjih nasprotnikov, ki so bili predstavniki prejšnjega sistema nemškega razcepljenja. Stranke in strančice, skupine, zveze, poklici, organizacije in razredi ter končno konfesije kot poglavitni uživalci notranje zvojenosti in od zunaj nam sovražni demokratsko-marksistični svet kot glavni interesent nemške nemoči. Sovraštvo zarote teh naših notranjih in zunanjih sovražnikov je odtle ostalo zvesto pokretu skozi vsa leta boja pred prevzemom oblasti in po njem, preganjal nas je z vsemi šikanami in vsemi brutalnostmi, ki jih je bil sistem takrat zmožen. Tisoči umorjenih nacionalsocialistov in desettisoči ranjencev so bili izza pohoda do Feldherrnhalle žrtve te edine resnične agresije.

Od dneva prevzema oblasti se stari sovražniki pa zanalašč niso spremenili, ampak so ojačili svoje sovraštvo, kvečjemu so prilagodili metodiko svojega postopanja novi situaciji; kot zadnja inspirirajoča in poganjajoča sila pa židovstvo kot nekoč v času boja za oblast izza 1933. leta ni zamudilo nobene možnosti, da ne bi izrazilo svoje satanske volje do preganjanja in uničevalnosti nasproti novi državni ideji kot taki in njeno mlado državo. Videl je, da se v njih začne svitati spoznanje njegovega destruktivnega in narode uničujočega delovanja, in s tem eminentno nevarnost zase.

Naši cilji in cilji našega sovražnika ostanejo isti

Tako so se pač spremenili časi, bistvo nam vsiljenega boja pa je ostalo.

Ostal je:

1. naš lastni cilj, namreč ohranitev našega naroda, zagotovitev njegove bodočnosti z vsemi sredstvi in

2. cilj naših sovražnikov: uničenje našega naroda, iztrebljenje in s tem končanje njegovega obstanka.

Da to ni bila in ni teza nacionalsocialistične propagande, je nekoč dokazalo dejstvo nemškega propadanja na znotraj in potrjujejo danes proklamacije naših sovražnikov. Noben nacionalsocialistični minister za propagando ne bi mogel jasneje orisati ciljev naših sovražnikov, kakor je to že desetletja storilo židovsko časopisje in kakor to stori zlasti danes, da vrhu tega, kakor so to javno sporočili sovražni državniki po svojih ministrih. Cilj naših sovražnikov je torej tudi ostal isti. Po demokracijah pospeševani boljševizem je nekoč poskušal, v notranjosti uničiti naš pokret s terorjem. Po demokracijah podprti sovjetizem pa se trudi, uničiti Reich in iztrebiti naš narod. Okolnost, da je meščanski svet, ki takrat navede v notranjosti posle pomagača za boljševizem in s tem v slepoti, s katero ga je udaril Bog, plul svojemu lastnemu poginu nasproti, ne spreminja nič na dejstvu, da je tako ravnal.

Razložiti pa se da sama na sebi nerazumljivost tega ravnanja v tistem hipu, v katerem vemo, da stoji za človeško neumnostjo in slabostjo, za brezznačajnostjo na eni in nedostatnostjo na drugi strani vedno Žid ki je ravno tako žičar demokracije kakor tudi stvaritelj in preganjač boljševiške svetovne zveri.

To nevarnost v notranjosti so tudi pred nacionalsocializmom že mnogi slutili. Učinkovito bojevanje proti njej pa se je začelo šele, ko se je bleda uvidevnost sprevrgla v krvi polno spoznanje in našla svojo za boj močno organizacijo v nacionalsocialistični stranki. Uvidevnost, da je treba rešiti Evropo pred boljševiško pošastjo, imajo tudi danes številni državniki, parlamentarci in strankarski politiki ter gospodarstveniki. Do praktičnega uspeha pa more ta uvidevnost povesti šele takrat, če se kakšni veliki evropejski sili posreči, preko teoretskih upov organizirati in uspešno dobojevati skupni boj vseh za biti ali ne biti. To pa more in bo zmogel samo nacionalsocialistični nemški Reich. Evropa je bila skoraj zmerom mnoštvo med seboj tekmujočih narodov in držav, kljub temu je pojem Evrope duševno oblikovala večinoma samo ena država ali skupnost sorodnih narodov. Večni medsebojni spor evropskih narodov je imel pri tem gotovo tudi eno veliko prednost: kakor vsaka tekma je zahteval činilnost in udarnost posameznih narodov Toda v čačis usodnega boja za biti ali ne biti je bila velika nevarnost, da se razcepijo moči tega kontinenta nasproti pretečemu navalu notranjeaziatskega Vzhoda, te večno latentne nevarnosti za Evropo.

V dolgih razdobjih evropske zgodovine je bila teza evropskega ravnovesja borniranemu Zapadu le prečesto istovetna z dovoljenjem, da se nasproti zahtevi evropske suverenosti zveže z nevarnostjo, ki ogroža Evropo, da bi mogel tako laže zadaviti tega ali onega izmed nepriljubljenih tekmecev Dolga stoletja se je moral stari Reich vojskovati proti Mongolom in pozneje proti Turkom z lastnimi in malimi zavezniškimi močmi, da je obvaroval Evropo pred usodo, katere posledice bi bile prav tako nepregledne kakor izvedba kakšne boljševizacije.

Samo vztrajnost odloča izid boja

Čeravno je ta borba v prejšnjih stoletjih, ker so jo spremljale mnoge reakcije, naložila našemu narodu najhujše žrtve, je vendar na koncu dovedla do uspeha in sploh šele omogočila nastanek ali obstoj ter uspevanje družin evropejskih narodov. Sicer se pa v svetovnozgodovinskih obračunavanjih ne da drugače misliti, kakor da se na koncu, ne morda v mesecih ali letih, ampak po dolgih razdobjih zaradi vztrajnosti odloči izid teh bojev, v katerih da Božja previdnost nastopati ljudi očitno zaradi tega, da se preskusijo njihove zadnje vrednosti in s tem odloči v njihovi opravičenosti do obstanka ali neobstanka. Da bo nacionalsocialistična država danes prestala to zgodovinsko preskušnjo, je utemeljeno že po dosedanjem vedenju pokreta. Katera meščanska stranka bi pač bila premagala polom z dne 10. novembra 1923. leta? Katera bi bila po takem popolnem zlomu v brezprimerno trdi borbi končno vendarle popolnoma zmagala? Četudi se ta boj, gledan raz današnjih dogajanj, površnemu opazovalcu morda zdi mal, kaže to vendarle nedostojanje zmožnosti doumevanja odločilnih vrednot kot takih, kajti boj za pokret je bil takrat prav tako boj za Nemčijo, kakor je boj današnjega Reicha samega. Bil je boj za naš narod in njegovo bodočnost, ki se je moral najprej odločiti v notranjosti, da smo mogli danes tudi na zunaj nastopiti zoper voljo do iztrebljenja na strani naših nasprotnikov. Kako brezupen se je takrat zdel ta boj stranke našim nasprotnikom samim, izhaja iz njihovih ugotovitev, da se mora po 9. novembru 1923. l. smatrati nacionalsocializem končnoveljavno za mrtev in s tem nevarnost za sovražnike našega naroda za odstranjeno. Kljub temu se je ta stranka, ki so jo smatrali za izbrisano, nekaj let pozneje nahajala že v odločilnem boju za oblast in ga je po skoraj enem desetletju brezobzirne uporabe številnih mož in žen ter z začasnimi vedno vzornimi reakcijami naposled tudi uspešno dobila.

V tej dobi je torej pokret dobil in dokazal tisto notranjo duševno držo, ki ga usposablja, da je danes vodja naroda, in ki usposablja Reich sam, da je danes vodja Evrope. In prav tako kakor smo morali takrat doživeti, da je takrat vse meščansko demokratsko strankarstvo propadlo samo vase, se zgubilo v svojih kompromisih in v strahopetnih odrekah našlo enakega prizora na debelo.

Pade lahko samo tisti, ki je strahopeten in s tem nesposoben za življenje

Narodi in zlasti njihovi državniki, vojskovodje in vojaki so vsikdar laže prenašali dneve sreče in s tem vidnega uspeha. Znamenita pa je bila pri velikih možeh svetovne zgodovine prav tako takor pri za nekaj velikega določenih narodih njihova stanovitnost v dnevih stiske, njihovo trdno zaupanje

V njegovih rokah je zdaj usoda Ogrske

Kraljevski ogrski ministrski predsednik Franz Szalasi, »vodja naroda«. — Ministrski predsednik Salaszi sprejme poročilo poveljnika straže, ki se je postrojila pred vojnim ministrstvom.

(PK.-Aufn.: Kriegsber. Keimling, HH., M.)

Kako nastajajo lovska letala

V neprekinjeni zaporedjnosti se dovršujejo serije nemških lovskih letal. V ozadju vidimo pravkar izgotovljeno letalo, ki zapušča lopo tvornice, da pride do tako zvanega »justiranja« (uravnanja in priličenja).

(PK.-Aufnahme: Kriegsberichter Hebenstreit, Atl., M.)

nje v časih, ko je na videz popolnoma slabo kazalo za njihov položaj, njihova trma in njihov pogum po zadobljenih reakcijah. Kot nacionalsocialisti smo bili v dobi boja vedno srečni, kadar so nas v manjših ali daljših razdobjih preganjali, ker so te periode rešile stranko tiste lahke šare, ki bi bila vendar samo sotekač, ali bi se gotovo na dan zmage najglasneje ustila.

Tako vidimo tudi v tej silni borbi narodov vseh časov, da odpada od nas tudi samo tisto, kar je malega, strahopetnega in s tem nesposobnega za življenje. Da se monarhi docela zmotijo nad svojo lastno politiko, ki se mora danes smatrati le še za predzgodovinsko, in zgubijo pogum ter postanejo izdajalci, temelji v njihovih po stoletni istorodni plemenitvi povzročenih duševnih in moralničnih nedostatkih. Narodi zahtevajo v takih časih drugačnih vodij ko bolnih in že morbidnih starih rodov. Okolnost, da se dado tudi tako zvani državniki in vojskovodje omamiti po mnenju, da lahko s strahopetno vdajo obrnejo sebi v prilog svetovnozgodovinsko obračunavanje, potrjuje prav tako samo tisočletno izkustvo, da na zemlji ob istem času ne živi preveč velikih duhov. Vsepovsod pa, kjer se je izvršila ali premišljala taka kapitulacija ali bi se še morala preudarjati, uspeh ne bo ta, da bi se na cenen način izmuznili iz svetovnozgodovinske krize, ampak nujno in gotovo iztrebljenje dotičnih narodov in s tem tudi uničenje njihovih odgovornih mož.

Kajti boljševiška zmeda in državljanska vojna bo v notranjosti teh držav samo prva posledica, druga pa se začenja z izročitvijo tako zvanih »vojnih zločincev«, to se pravi najprej dragocenih mož, in se konča z nepreglednimi kolonami ljudi, ki nastopijo svojo pot v sibirske tundre, da ostanejo tam kot žrtve slabosti njih državnega vodstva.

Izdajstva so le otrdila našo voljo do boja

Čeprav so bile posledice teh izdajstev za Nemčijo kot glavno nosilko boja od začetka vojaško zelo hude, pa vendar niso zrahljale sestava Reicha niti niso mogle odstraniti duha odpora, ampak ravno nasprotno: narod se je otrdil v svoji volji do boja in postal žele prav fanatičen.

Srečni smo, da so se v številu po pojavih razpada prizadetih narodov našli elementi odpora: v Italiji zbirajoči se okrog stvaritelja nove države Benita Mussolinija kot Duceja, na Ogrskem zbirajoč se okrog Salasija, na Slovaškem pod vodstvom državnega predsednika Tisa, na Hrvatskem pod Poglavnikom Ante Pavelićem kot vodjami mladih narodov. Vemo, da so tudi pri drugih narodih nastali komiteji in vlade, s sklepom, da ne priznajo kapitulacij in da ne sprejmejo iztrebljenja naroda preprosto zgolj zaradi tega, ker se je nekaj brezznačajnih slabičev pregrešilo zoper svojo čast in svojo zavest dolžnosti ali ker se je nekaj bedakov dalo slepiti z možnostmi, v katere danes že sami davno ne verujejo več.

Naša največja zaveznica, Japonska, je boj od prvega dne smatrala za to, kar je: za odločilni spor, biti ali ne biti, in se bojuje odtle s hrabrostjo resnično junaškega naroda.

Moji Parteigenossen, rojaki in rojakinje! Odkar so ruske armade prodrle novembra meseca 1943. leta skozi romunsko fronto ob Doncu, izza nato sledečega popolnega razpada italijanskih in ogrskih skupin z vsemi tako težkimi posledicami, ki so nastale za naše vojskovanje, je zadelo naš narod izdajstvo za izdajstvom. Kljub temu se niso izpolnile nade naših nasprotnikov. Vedno znova nam je uspelo, ujeti naše fronte in ustaviti nasprotnika. Tako jim je ostalo samo edino upanje, da bodo mogli, kakor vedno takrat, če sicer niso mogli doseči zoper Nemčijo nobenih uspehov, izvršiti odločilen prodor v notranjosti sami. Brezznačajne osebe, mešanica fevdalne ošabnosti, meščanske nedostatnosti in bivše parlamentarne korupcije, so se znašle, da bi upajoč, da bodo potem takoj prejeli plačilo za svoje krivoprisežniško dejanje, strle nemški odpor pri korenini.

Nekaj so pač popolnoma pravilno videli: dokler živim jaz, Nemčija ne bo pretrpela usode po boljševizmu preplavljenih evropskih držav; do zadnjega mojega diha bosta moje telo in moja duša služila samo eni misli, da napravim svoj narod močan v obrambi in za napad proti grozeči mu najsmrtnejši nevarnosti!

Kajti če so se prej vojne izvojevale za dinastične ali gospodarske koristi, je smisel te vojne boj za ohranitev našega naroda samega.

Nacionalsocialistična država je bila vedno velikopotezna

V logični doslednosti vseh žrtev se more torej v tej vojni samo ojačiti nemška ljudska država. Če so pa še kje preživeli pojavi, ki se spodtikajo ob tem, jim ne moremo pomagati, kajti ta ljudska država bo prešla preko njih na dnevni red. Če posamezne osebe premaganih strank, razredov ali drugih drobcev menijo, da je zdaj morda prišel zanje čas zopetnega vstajenja, bodo doživeli zdaj trenutek svojega popolnega iztrebljenja. Nacionalsocializem, ki so ga nekoč samega izredno krvavo preganjali, ni bil po dnevu prevzema oblasti samo resnično spravljiv nasproti svojim političnim nasprotnikom, ampak tudi velikopotezen. Nešteto mož, ki so nas same pred prevzemom oblasti preganjali, sem v tej državi jaz ali obdaril s pokojninami ali jih pa celó pozval na nova in višja službena mesta. Ravno istega deželnega ministra za pravosodje, pod katerim sem bil nekoč jaz 13 mesecev v trdnjavskem zaporu, sem kljub temu določil za nemškega državnega ministra za pravosodje, pruski ministri in državni ministri, ki so nas nekoč najsrditeje preganjali, so dobili od mene, ne da bi obstajala kakšna obveznost do tega, visoke milostne darove. Za nespodobno samega sebe bi bil smatral, če bi bil pahnil v stisko socialne demokrate samo zaradi tega, ker so nekoč kot ministri bili naši nasprotniki. Sodnikov, ki so nas nekoč obsodili, mi kljub temu nismo ovirali v njihovi karieri, ampak jih često pospeševali. Samo proti tistemu, ki je novi državi sami napovedal boj v besedi in dejanju, se je postopalo po zakonu. Vrhu tega sem po načinu mojega prevzema oblasti omogočil vsakemu državnemu uradniku in častniku, da je lahko mirne vesti opravljal svojo dolžnost. Skoraj poldrugo leto je bil stari gospod državni predsednik, ki je bil kot vodja daleko najmočnejše stranke po ustavi postavil za kanclerja, moj predstojnik, in jaz sem ga temu ustrezno ščitil in sem ravnal ž njim z najglobljim spoštovanjem.

Kdor pa zdaj misli, ne da bi njemu samemu moje ravnanje kdaj povzročilo nemir vesti, da lahko zdaj pahne druge ljudi v konflikte vesti, mora vedeti, da pomeni to njegovo gotovo smrt. Dokler so ti ljudje preganjali samo mene samega, sem mogel velikopotezno razumeti in pozabiti njihovo preganjanje. Kdor pa danes dvigne bodalo ali bombo proti Nemčiji, bo brez usmiljenja in brezobzirno uničen. Nekaj ur je zadostovalo, da je bil v samem sebi zadušen poskušeni puč z dne 20. julija, nekaj mesecev pa, da je bila prijeta in docela odstranjena vsa klapa teh nečastnih, katilinskih eksistenc. Kakor pa me je leta 1934. punt male skupine v pokretu napotil, da sem ga odčistil, tako bo tudi ta novi punt začetek temeljite prevedbe v celokupnem državnem aparatu. Minila je končnoveljavno doba kompromisnih, in rezervatnih značajev. Državna vojna zastava je te dni postala simbol nacionalsocialistične revolucije in državna ideja zastava polka pri nemški oboroženi sili. Uveden je bil nemški pozdrav. Divizije ljudskih grenadirjev bodo pomagale veletoku nemške mladine, da bi svet nacionalsocialističnih idej popolnoma in zmagovito prodrl.

Kar me je pa po tem 20. julija najglobljе dojmilo in navdalo z najhvaležnejšim veseljem, je spoznanje, da so vojska, mornarica in zračno orožje — Waffen-SS tukaj že od vsega začetka ni treba omeniti — v svoji celoti, ne da bi to žal preje morda navzven postalo tako vidno, sprejele vase nacionalsocialistični duh, tako da skoraj ni bilo nič drugega opraviti, kakor izključiti nevredneže iz stranke, iz države in iz oborožene sile, da se doseže popolna enota mišljenja in volje stranke, države in oborožene sile.

Kljub temu so bile posledice tega dne bridke. Nasprotnikom so vzkipeli upi in zbrali so vso svojo silo, navdahnjeni z vero, da bodo zdaj mogli Nemčijo kratko in malo pogaziti. Za to, da se jim to ni posrečilo, sem dolžan hvalo hrabremu vedenju oborožene sile, zlasti pa nad vsako hvalo vzvišenemu vedenju nemške domovine. Odgovor na poziv k izgradnji nemške obrambe in k Volkssturmu je bil samo simbol vedno znova pojavljajočega se nemškega narodnega občestva v tej po usodi trdi borbi za bodočnost našega naroda. Tako stopa danes v popolni ravnopravnosti k starim grenadirjem vojske, k vojakom mornarice in zračnega orožja vojaška domovina in sicer ne samo s svojimi možmi, starčki in dečki, ampak tudi s svojimi ženami in dekleti.

Le še eno vprašanje prostaškim zločincem 20. julija

Če pa zdaj pregledam celotno vsoto vseh neizrekljivih žrtev, ki jih naš narod danes doprinaša, in premislim vse nadloge, ki jih morajo pretrpeti milijoni ljudi v naših mestih, znoj naših delavcev in delavk in našega kmečkega ljudstva, bi rad stavil le še eno vprašanje zločincem 20. julija: S kakšno pravico bi mogel kdo zahtevati take žrtve, če ne bi storil pred svojo vestjo sve-

(Nadaljevanje na 3. strani.)

Bitka pri Diedenhofnu na novo vzplamtela

Važni vrhovi južno od Dieuza zopet osvojeni – Malo bojnega delovanja na Vzhodu

Oberkommando der Wehrmacht je dne 16. novembra objavilo:

Na zapadni fronti stoje naše čete na Južnem Nizozemskem in v lotrinškem obmejnem ozemlju v srditih obrambnih bojih proti napadajočim sovražnim divizijam. Med Noorderkanalom pri Weertu in belgijsko mejo so se iz napadov močnih skupin angleških oklopnjakov razvile hude bitke. Severovzhodno in vzhodno od Diedenhofna se je po kratkem odmoru vnela bitka na novo. Šele po hudih premenljivih bojih se je na novo pripeljanim silam severnoameriških oklopnjakov posrečilo pridobiti sveta in doseči mostišče na vzhodnem bregu Mosle V prostoru pri Metzu še trajajo trdi obrambni boji s koncentrično napadajočimi sovražnimi silami. Vzhodno od Gravelotte smo sovražnika zopet vrgli iz nekega vdornega mesta. Naši grenadirji in oklopnjaki so kljub močnemu sovražnemu pritisku držali bojišče ob zgornjem francoskem Niedu in pri Dieuze. V Möchingen so Severnoamerikanci vdrli po srditih bojih. Južno od Dieuza smo z našimi nasprotnimi napadi zopet zavzeli važne vrhove in pri tem uničili večje število sovražnih oklopnjakov. V prostoru med kanalom Rhein-Marne in zgornjo Meurthe kakor tudi na obeh straneh zgornjega Doubsa trajajo krajevno omejeni boji za sovražna vdorna mesta.

London in Antwerpen sta bila zopet obstreljevana z našima povračilnima orožjema.

V Srednji Italiji se je zaenkrat izčrpal val britanskih napadov. Niti v Romagni niti v gorah med Forlijem in Modigliano sovražnik ni zopet prešel v napad.

Na Balkanu so naše čete na pohodu dosegle ozemlja severno od črte Elbasan — Skoplje.

V prostoru vzhodno od Budimpešte so se po majhnih začetnih uspehih izjalovili ponovni veliki napadi Sovjetov. Uničili smo devet sovražnih oklopnjakov.

Na ostali vzhodni fronti je bilo tudi včeraj malo sovražnega delovanja. Pred zapadnonorveško obalo je močna skupina britanskih križark in oklopnjakov napadla nek nemški konvoj. Naše lahke zaščitne bojne sile so se začele bojevati, dasi je imel nasprotnik več kot 25kratno topniško premoč, in vezale v teh prav tako junaških ko požrtvovalnih bojih sovražno skupino, dokler niso važni deli našega konvoja dosegli svojega namembnega pristanišča.

Anglo-ameriški zastrahovalni letalci so vrgli podnevi raztreseno bombe na zapadno in južno ozemlje Reicha. Ponoči so britanska rušilna letala napadla državno glavno mesto in kraje v Zapadni Nemčiji.

ZRCALO ČASA

V Neaplju je državna policija odkrila tajno tiskarno, ki je izdelala že veliko število živilsih kart. Po ugotovitvi policije so ukradli klišé v osrednjem uradu za razdeljevanje živilskih kart v Rimu. Policija je aretirala mnogo nameščencev urada za razdeljevanje živilskih potrebščin.

Kg kruha — dve milijardi drahem. Grško prehranjevalno ministrstvo je določilo, da znaša cena za obrok kruha dve milijardi drahem.

Po nekem poročilu agencije EFE iz Washingtona je prenehalo v petek delati v mestih Detroit in Toledo preko 21.000 mehanikov in elektrotehnikov. V 49 tovarnah so morali delo ustaviti.

Ameriški dopisnik »Daily Heralda« piše, da bo izdala prihodnji teden angleška vlada Belo knjigo, ki naj dokaže, kako je žrtvovala Anglija ne glede na svojo bodočnost vse svoje bogastvo za zmago nad Nemčijo. Podatke iz te knjige so sporočili lordu Keynesu, ki vodi trenutno zaupne razgovore o omiljenju zakona o posojilih in zakupih in ki skuša doseči, a bi smela Anglija del teh dobav izvažati, da bi se tako lahko postavila na trdne noge. Dopisnik je izjavil, da je Anglija finančno popolnoma »na tleh«.

Verlag und Druck: NS-Gauverlag und Druckerei Kärnten, GmbH. Klagenfurt. — Verlagsleiter: Dr. Emil Heitjan (zzt. bei der Wehrmacht). — Hauptschriftleiter Friedrich Horstmann. Zurzeit ist Anzeigenliste Nr. 1 gültig.

Dekle s hiše na barju

10 *Pripovest. Spisala Selma Lagerlöf*

Ko so bili jedli, je mati Meta zmolila molitev in prebrala en odstavek svetega pisma. Nato se je obrnila do Janeza, se mu zahvalila, da ji je bil dober sin, mu voščila srečo za njegovo bodoče življenje ter mu dala svoj blagoslov. Mati Meta je znala dobro govoriti, in Janez je bil zelo ganjen. Vedno znova so mu silile solze v oči, vendar mu je uspelo zadržati jok. Tudi oče je govoril nekaj besed. »Težko bo tvojim staršem, da te zgubijo«, je rekel; in Janezu se je zopet storilo inako. Pristopili so tudi vsi posli, mu podali roko in se mu zahvalili za dobo, ki je zdaj minula. Stalno so Janezu silile solze v oči. Pokašljal je in nekajkrat poskušal govoriti, toda ni mogel izustiti besede.

Določeno je bilo, da bo oče spremljal Janeza v hišo neveste in prisostvoval poroki. Zato je šel oče na dvorišče, napregel konja in potem zopet prišel povedat, da je čas, da se odpravita. Ko se je Janez usedel v voz, je opazil, da je bilo vse tako svetlo ko zrcalo, kakor je on to sam vedno rad imel. Videl je tudi hkrati, kako lepo okrašen je bil kmečki dvorec; dovozna pot je bila na novo posuta z gramozom; stare kupe drv in drugo ropotijo, ki so ležali tam ves čas njegovega življenja, so odstranili. Na obeh straneh vhodnih vrat je stalo nekaj posekanih brez kot slavolok, na vetrnici je visel velik cvetlični venec, in iz vseh okenskih lin so kukale svetlozelene brezine vejice. Zopet bi bil Janez skoraj udaril v jok. Očetu, ki je pravkar hotel pognati konja v dir, je silno stisnil roko. Podoba je bila, kakor da ga hoče odvrniti od vožnje. »Ali hočeš kaj?« ga je vprašal oče.— »Oh ne«, je rekel Janez. »Bo menda le najbolje, če jo krenevva na pot.«

Nista še bila daleč od kmetije, ko se je moral Janez še enkrat posloviti. Lenka s hiše na barju ju je bila pričakala ob križišču, kjer se je stekala v pot gozdna stezica od njenega doma. Oče, ki je kočijažil, je takoj ustavil, kakor hitro je bil zagledal Lenko. »Čakala sem na vaju, ker bi rada Janezu čestitala«, je rekla Lenka. Janez se je sklonil z voza in stisnil Lenki roko. Zdelo se mu je, da vidi, da je shujšala in da je imela podplute oči. Menda je pač veliko bdela ponoči in se jokala in hrepenela po Nerlundi Toda zdaj si je prizadevala, kazati se veselo, in se mu je smehljala. On je bil zopet zelo ganjen, ni pa mogel spregovoriti besede. Tu se je oglasil oče, ki je bil sicer na glasu, da ne govori, če ni največje sile: »Mislim da Janeza ta čestitka bolj veseli ko vse druge.« — »Da, tako je«, je rekel Janez. Podala sta si z Lenko še enkrat roko, in nato se je oče peljal dalje. Janez se je sklonil z voza in gledal za Lenko. Ko jo je pokrivalo nekaj dreves, je znenada vrgel obnožnik vstran in vstal, kakor da hoče skočiti z voza. — »Ali hočeš Lenki še kaj povedati?« je vprašal oče. — »Ne, oh ne«, je odgovoril Janez in se zopet usedel na svoje mesto.

Vozila sta se še nekaj časa. Oče je vozil zelo počasi. Videti je bilo, kakor da ga veseli, da se njegov sin pelje ž njim. Kar nič se ni pripravljal, da bi hitro prišel do cilja.

Znenada se je Janez z glavo naslonil na očetovo ramo in silno zaihtel. »Kaj ti pa je?« je vprašal Jakob in tako hipoma potegnil za vajeti, da je konj na mah obstal. — »Da, vsi ste tako dobri proti meni, in jaz tega ne zaslužim. — »Pa menda vendar nisi storil kaj zlega?« — »Pač, pač, oče, storil sem to.« — »Kaj takega vendar ne moremo verjeti.« — »Da, ubil sem človeka«.

Oče je globoko zasopel. Slišalo se je skoraj kakor vzdih olajšanja; Janez je začudeno dvignil glavo in ga pogledal. Oče je konja zopet pognal v dir, nato je tiho dejal: »Veseli me, da si to sam povedal.« — »Mar ste že vedeli kaj o tem, oče?« — »Jaz sem že v soboto zvečer videl, da nekaj ni v redu. In potem sem našel tvoj nož v močvirju.« — »Ah tako, vi ste našli nož!« — »Našel sem ga in videl, da je eno rezilo odlomljeno.«

»Da, oče, vem, da je rezilo odlomljeno. Pa vendar si ne morem misliti, da sem jaz storilec.« — »Storil si to pač v pijanosti.« — »Ne vem ničesar, ne spominjam se ničesar. Po moji obleki pač vidim, da sem se udeležil kakšnega tepeža, in vem tudi, da noževega rezila ni več.« — »Razumem, da si hotel to zamolčati«, je rekel oče. — »Mislil sem, da so drugi bili gotovo prav tako brezumno pijani. Bržkone sicer ni nobenega dokaza proti meni kakor nož, in zato sem ga — vrgel proč.« — »Lahko si mislim, da si si stvar tako uredil.« — »Saj razumete, oče: ne vem, kdo je mrtvi; morda ga v svojem življenju nisem nikoli videl. Ne morem se spomniti, da sem jaz to storil. In tu sem si rekel, da mi vendar ni treba trpeti za nekaj, česar nisem storil hote. Toda kmalu sem uvidel, da je bilo neumno, vreči nož v močvirje. To se vendar poleti posuši, in tu bi ga lahko vsak našel Zato sem ga hotel poiskati včerajšnjo noč in danes ponoči.« — »Kaj nisi čisto nič mislil na to, da bi dejanje priznal?« — »Ne, včeraj sem mislil samo na to, kako bi ga skrival, in poskušal sem plesati in biti dobre volje, da bi nihče ničesar ne opazil pri meni.« — »Ali si nameraval stopiti k poroki pred oltar, ne da bi bil priznal? To je velika odgovornost. Mar nisi videl, da potegneš v svojo nadlogo tudi Majdo in njeno rodbino, če te potem razkrijejo?« — »Mislil sem, da ji najboli prizanesem, če ji ničesar ne povem.«

Vozila sta se po poti v galopu. Očetu se je očividno zdaj zelo mudilo, priti do cilja Govoril je ves čas svojemu sinu. Pred tem v vsem svojem življenju ni govoril toliko besed.

»Rad bi vedel, kaj je povzročilo, da si se premislil«, je rekel. — »Ker je Lenka prišla in mi čestitala. Tu se je zlomilo nekaj trde ga v meni. Ona me je tako ganila. Tudi dav' ste me ganili vi in mati in hotel sem govoriti in reči, da ne zaslužim vajine ljubezni, tod takrat je bila v meni še trdota in upiral sem se. Ko pa je prišla Lenka, sem bil čisto zgubljen. Menil sem, da bi se ona morala prav za prav jeziti name, ker sem vendar jaz zakrivil, da je morala oditi od našega doma.«

»No, mislim, da soglašaš z menoj, da morava stvar takoj sporočiti oskrbniku«, je rekel oče. — »Da«, je odgovoril Janez s tihim glasom. »Da, zares«, je pristavil takoj na to glasneje in trdneje« »nočem potegniti Majde v svojo nesrečo. Ona bi mi tega nikoli ne odpustila.« — »Ljudje na Elvakri visoko cenijo svojo čast, oni kakor drugi«, je rekel oče, »in vedi, Janez: ko sem se davi odpeljal zdoma, sem si rekel, da moram povedati oskrbniku, kako je s teboj, če se ne bi ti sam odločil, to storiti. Kako bi mogel molče gledati in dopustiti, da se Majda poroči s takim, ki mu vsako uro preti obtožba zaradi umora.«

Počil je z bičem in vozil v vedno bolj drvečem galopu. »To bo najtežje za tebe«, je rekel. »Morava urediti stvar tako, da jo boš kmalu prestal. Menim, da se bo oskrbniku in njegovi rodbini zdelo prav, če se sam zatožiš kot storilca, in da bodo prijazni s teboj.«

Janez ni odgovoril ničesar. Videti je bilo, da ga tem bolj mori skrb, čim bolj sta se približevala Elvakri. Oče je govoril dalje, da bi ga bodril.

»Slišal sem nekoč o sličnì zgodbi«, je rekel. »Nek ženin je bil na lovu ustrelil tovariša. Ni ga nameraval, in niso odkrili, da je bil on tisti, ki je oddal smrtni strel. Toda nekaj dni pozneje bi se moral oženiti, in ko je prišel v hišo neveste, je stopil k njej in ji rekel: ‚S poroko ne bo nič. Nočem te potegniti v nadlogo, ki čaka mene.' Toda ona je že stala pred njim, okrašena s poročnim vencem in pajčolanom, in ga prijela za roko ter ga peljala v dvorano, kjer so bili zbrani svatje in je bilo vse pripravljeno za poroko. In pripovedovala ja vsem na glas, kar je bil pravkar povedal ženin. ‚To pripovedujem, da bodo vsi vedeli, da nisi bil hinavski proti meni', je rekla nato in se obrnila k ženinu. ‚Ampak zdaj se hočem takoj poročiti s teboj. Kajti ti ostaneš tak, kakršen si, četudi te je doletela nesreča, in karkoli te tudi čaka, jaz hočem to prenašati s teboj skupno.'«

(Dalje prihodnjič.)

Führerjeva poslanica za 9. november

(Nadaljevanje z 2. strani.)

tega sklepa, da bo na koncu tega boja ojačil nemško ljudsko državo in jo vedno bolj izgradil, tako da bo ob zaključku te največje epohe našega naroda postala tudi ura poroda končno ne samo vse Nemce na zunaj obsegajoča, ampak tudi na znotraj osrečujoča država. S tem, da se bojujem za nacionalsocialistično ljudsko državo, dajem tej največji borbi naše zgodovine edino moralno in etično vsebino, kar se je more misliti. Kdor tudi v tej uri misli samo na svoje stanovske koristi, ne ravna samo kot zločinec, ampak hkrati tudi kot blazen egoist, blazen zato, ker je treba že neverjetne omejenosti, če si kdo domišlja, da bi mogel kdo narod nad pol desetletja navdušiti morda k boju na življenje in smrt za kakšno srednjeveško fevdalno državo.

Na udarce usode odgovarjamo s kljubovalnim srdom

Moji Parteigenossen! Ko se je končalo 1923. leto, sem pisal v zaporu knjigo »Mein Kampf« (Moj boj). Neomajno mi plava pred očmi uresničenje nacionalsocialistične ljudske države. Leta in leta smo se bojevali za to idejo in po prevzemu oblasti praktično delali. Bes in zavist sta navdajala naše nasprotnike spričo doseženih uspehov na vseh poljih našega gospodarskega in socialnega življenja. Če danes v drugih državah objavljajo tako zvane socialne »načrte bodočnosti«, je to le slab odsev tega, kar je nacionalsocialistična Nemčija praktično že storila. Tako danes lahko samo znova izpovedujem, da bom nadaljeval s tem delom. Kot star nacionalist ne bom v boju niti sekundo omahoval pri izpolnjevanju pristoječih mi dolžnosti. Te dolžnosti si nismo zbrali sami, ampak vsakemu Nemcu je naložila Previdnost, da stori vse in ne opusti ničesar, kar bi utegnilo zagotoviti našemu narodu bodočnost in s tem omogočiti obstanek. Na hude udarce usode hočemo odgovarjati s kljubovalnim srdom, neomajno navdahnjeni s prepričanjem, da tudi Previdnost često samo tistega ljubi, ki ga tepe, in da preskuša in mora preskusiti ljudi, če jih hoče pravično pretehtati in najti njihovo vrednost. Moja neomajna volja pa je, da v tem boju ne bom dal znancem manj hvalevrednega zgleda, kakor so to storili veliki Nemci v davnini. Moje lastno življenje pri tem ne more imeti nobenega pomena, to se pravi, pri izpolnjevanju meni kot prvemu Nemcu naloženih dolžnosti ne bom kakorkoli prizanašal niti svojemu zdravju niti temu življenju.

Če v tem času le malo govorim vam, moji Parteigenossi, in vsemu nemškemu narodu, se godi to samo zaradi tega, ker delam, ker delam izpolnjujoč tiste naloge, ki mi jih je naprtil čas in ki morajo biti izpolnjene, da se zopet obrne usoda; kajti ker imam to voljo in ker vidim, da me moj narod zvesto spremlja, ne dvomim niti trenutek, da bomo mi na koncu uspešno prestali čase preskušenj in da se bliža ura, ko nam bo Vsemogočni zopet podaril svoj blagoslov natančno tako, kakor v dolgih dobah pred tem.

Izvojevali smo takrat največje zmage svetovne zgodovine in kljub temu nismo postali prevzetni. Časi reakcij nas nikoli ne bodo upognili in bodo zato samo potrdili pred zanamci sliko značaja današnjega nemškega naroda.

Zato verujem z neomajnim trdnim upanjem, da bo z našim delom in z našimi žrtvami potem nekega dne prišel tisti trenutek, ko bo ves naš trud nagrajen s končnoveljavnim uspehom. Cilj našega boja pri tem ni noben drugi kakor ta, ki smo se zanj morali bojevati leta 1923. in ki je zanj šlo v smrt prvih 16 mučenikov našega pokreta. Rešitev našega naroda iz stiske in nevarnosti, zavarovanje življenja naših otrok in vnukov ter vnukinj za najdaljnejše rodove! V senci našega naroda koraka tista Evropa, ki občuti, da se danes ne odloča samo o usodi Nemčije, ampak o bodočnosti vseh tistih narodov, ki se štejejo k Evropi in zavestno mrze boljševiško barbarstvo.

Tako vas, moji stari Parteigenossen, pozdravljam iz daljave, po glasniku te izpovedi z zagrizeno odločnostjo s svojo staro neupognjeno bojevitostjo in s svojim neomajnim trdnim upanjem ter se ob tej priliki znova zahvaljujem bojevnikom pred 21 leti, ki so nam tudi dali zgled za bodočnost našega naroda in Velikonemškega Reicha.

Srbija proti sovjetskemu nasilju

Zagreb, 17. novembra. O stanju v Srbiji došla poročila pravijo, da se srbski nacionalni krogi ne marajo kar tako podvreči sovjetskemu nasilju, ki ga na eni strani izvajajo Brozovi komunisti, na drugi strani pa sovjetski vojaški krogi. Srbski nacionalni krogi se zbirajo v oboroženе skupine ter napadajo sedanje oblastnike v Srbiji ter podirajo in rušijo važne javne naprave. Poročevalec poudarja, da so komunisti celó v samem Beogradu stalno izpostavljeni napadom rodoljubov. — Po beograjskih ulicah odmevajo posebno ponoči streli iz pušk, ki so namenjeni sovjetskim častnikom in vojakom. Čujejo se tudi številne detonacije in razstrelitve. In tudi požigi so na dnevnem redu. Vse to kaže na različna sabotažna dejanja. Tako so n. pr. srbski nacionalni borci za svobodo pognali v zrak železniške naprave na postaji Žitkovac ter sta zaradi tega iztirila dva sovjetska prevozna vlaka. V Smederevu so srbski rodoljubi zažgali skladišče in zalogo bencina. Pri tem so nastali veliki požari. Tako zadržanje srbskega prebivalstva, ki sega tudi v srbsko podeželje, kjer srbski kmetje napadajo in preganjajo sovjetske rekvizicijske komisije, nato pa z vsem beže v planine, ima za posledico, da so pričeli boljševiki v Srbiji nastopati zelo kruto ter izvajajo nad prebivalstvom strašno nasilje. Strah in groza spremlja sovjetsko napredovanje po Srbiji. V treh vaseh pri Požarevcu so boljševiki zaprli domačo pravoslavno duhovščino ter jo obdolžili protiboljševiške propagande. Pravoslavne pope so najprej zelo mučili, nato so jih pa pribili na steno. V okolici Bora so boljševiki pometali več delavcev v rove, jih polili z bencinom in zažgali. Posebno krvoločni so bili boljševiki v okolici Raške, ki je znana po svojem protikomunističnem prepričanju in vedenju. Po teh krajih so boljševiki naravnost divjali. Številne njihove žrtve so postale posebno žene in otroci. Srbski rodoljubi so boljševike pregnali iz Zaječarja. Boljševiki so bili v tem mestu 24 ur. Pa že ta čas je boljševikom zadostoval, da so izropali vse mestne trgovine in privatna stanovanja. Kdor se je temu upiral, je bil ubit. Skupno z boljševiki so vdrli v to mestece tudi domači komunisti, ki so prav tako divjali po mestu ter so v zaječarski bolnišnici 17 srbskim ranjencem prerezali grla. Begunci iz Beograda nadalje poročajo, da je tam že pričel poslovati komunistični tajni policijski aparat ter uprizarja pravcato gonjo za častnike bivše jugoslovanske vojske. Prejšnje jugoslovanske častnike love in zapirajo tudi po vseh ostalih srbskih mestih. Vse častnike gonijo v posebna taborišča, kjer so pod najstrožjo stražo. Družine zaprtih častnikov se boje, da se zanje pripravlja nov Katyn. V krajih, katere so zasedli boljševiki, so prevzeli upravo Brozovi komunisti, ki izvajajo nad prebivalstvom svojo strahovlado. Tolovaji so povsod zaplenili vse zaloge žita in ostalih vrst živil. Pri tem je prišlo s kmeti na več mestih do spopadov. Boljševiške tolpe divjajo povsod z ognjem in mečem proti komunistično usmerjenemu prebivalstvu, kar ima samo za posledico, da dobivajo pravi srbski nacionalni osvobodilni odbori v planinah vedno večje dotoke novih borcev iz srbskih vasi.

Hrvatska vojska v borbi s tolovaji

Zagreb, 17. novembra. Področje Podravske Slatine je popolnoma očiščeno komunistov, ki so se bili zakopali ob Dravskem prekopu, 17 km severnovzhodno od imenovanega kraja. Tu so sovražne obrambne postojanke popolnoma uničene, po končani borbi pa je bilo na bojišču najdenih 150 mrtvih in okoli 80 ranjenih komunistov.

26 km severnozapadno od Ogulina je bil krvavo odbit napad upornikov, ki so na mestu spopada pustili 110 mrtvih in 74 ranjenih »tovarišev«.

Vzhodno od Mrkopolja so ustaške čete v naskoku zavzele Begovo Razdolje in razbile neko odmetniško skupino. Zaplenile so 3 strojnice in 65 pušk.

V področju Babinega potoka, 22 km vzhodno od Otočca, so ustaške čete uničile večjo uporniško skupino. Pri tem je padlo na bojišču 322 tolovajev, ranjenih je bilo 43, ujetih pa 126. Plen je obsegal 2 strojnici, 482 pušk, 1 minometa, 17 volov, 19 konj in še več raznega vojnega blaga.

13 km južnovzhodno od Dervente so se ob napadu hrvatskih oboroženih sil odmetniki med krvavimi izgubami razbežali ter ostavili na mestu spopada znaten plen.

V področju Travnika (Bosna) se skrivajo odmetniki v bližnjih planinah, ker so popolnoma razbiti. Pri Tomislavgradu (Duvno, Bosna) hrvatske čete uspešno nadaljujejo z zasledovanjem odmetnikov. Zasledovalci ne dajo sovražniku počitka, marveč so stalno na lovu za njim. Odmetniki beže proti Jadranu. Pri Aržanu so ostavili 72 mrtvih in precej orožja. Tolovajev je bilo ujetih tu 24.

Ponoven napad odmetnikov pri Obrovcu je bil odbit s krvavimi izgubami za sovražnika. Ustaški odredi so odmetnikom tesno za petami. Tolovajske tolpe beže proti morju. Na mestu spopada je padlo 51 odmetnikov, ujetih je bilo 42, zaplenjen je bil 1 badoljevski top, 2 strojnici istega porekla ter 55 pušk.

V občini Gornje polje (pri Livnu v Bosni) so odmetniki ponovno poskušali napasti to področje, pa so bili s krvavimi glavami odbiti. Padlo jih je 23, ujetih pa je bilo 15. Razen tega je bil zaplenjen 1 top, 1 strojnica in 18 pušk. Ostanki tolovajev beže v smeri na Sinj.

Na jadranski obali ni bilo večjih spopadov. Hrvatske oborožene sile, zlasti ustaški odredi, v junaških protinapadih odbijajo neprijatelja ter mu prizadevajo težke zgube. Na jadranski obali so bila zbita štiri sovražna letala, ki so bombardirala zaledje.

Moj zaveznik

Za na Rusijo meječe države komunizem ni »mnenje«. On je sovražnik, da, naravnost sovražnik.

Winston Churchill 23. VIII. 1931.

Naloga sovjetske države je, da uniči obstoječo civilizacijo, najsi bo po podzemskem rovarenju ali s krvavo brutalnostjo.

Winston Churchill v »Veliki sodobniki«

Časopis »News Chronicle«, London, 4. 11. 1939. l. je pokazal svojim čitateljem s to risbo iz »Detroit News« pravo podobo Stalina, ki se je predstavljal kot »zaščitnik« baltskih držav. Resnično je imel zanje samo ponižajoče besede »Mali mož, kaj sedaj?«

Področje Banjaluke očiščeno

Berlin, 17. novembra. Nemški in hrvatski oddelki so očistili področje Banja luke in osvobodili nad 700 kmetov, ki so jih hoteli komunisti spraviti v tako zvano »osvobodilno vojsko«. Komunistične tolpe so izgubile mnogo padlih.

Boljševiški režim v Beogradu

Zagreb, 17. novembra. Rdečo vlado je v Belgradu s podporo boljševikov postavil Tito-Broz, notranji minister v tej vladi je dolgoletni vodja komunizma v Srbiji jud Moša (Mojzes) Pijade. Ta je dal postreliti mnogo nacionalno mislečih Srbov, zapreti vse bivše aktivne in rezervne častnike ter vse državne uradnike. Dal je tudi že odvesti prve skupine delavstva iz Beograda v Sovjetijo, ne da bi se pri tem oziral na to, kdo je pripadnik komunizma, kdo ne.

56.000 aretacij v Belgiji

Ženeva, 17. novembra. Glede političnega samovoljnega vladanja in brezprimernega terorja v po zaveznikih zasedeni Belgiji, je pojasnil bogata izjava belgijskega ministra za pravosodje Verbaeta pri razpravi v zbornici poslancev o ukrepih proti nacionalno mislečim Belgijcem iz vseh plasti naroda, češ da je bilo izrečenih že 900 sodb in da bo val aretacij zajel kmalu že 56.000 oseb.

Koristolovci srca /

Zgodbe o ženitnih goljufih
Pripoveduje Edith Wildbrunn

II. Kavalir veleprodajalne

Na bližnjem cerkvenem stolpu je ura odbila dvanajst. V oddelku za živila velike prodajalne je tok ljudi polagoma zapustil prodajalni prostor. Lift je prispel skoraj prazen; prodajalke so napravile red v svojih oddelkih, in na izdajnem mestu so čepele zavijalke na malih stolih in so se olajšane oddahnile. Vsakodnevna dopoldanska bitka je bila končana.

Mršavo dekle brez vsakega čara je mehanično zavilo nekaj svežnjev korenja in jih podalo zakasneli odjemalki. Potem je pogledalo na uro in hitro obleklo beli plašč.

»Kaj pa se je zgodilo, Else?« je radovedno vprašala ena izmed zavijalk.

»Nekaj si moram preskrbeti«, je kratko odgovorila, »šef mi je dál uro dopusta.« Hitro je pokimala in zginila v oblačilnico.

Druge so gledale za njo. »Kaj si bo ta preskrbela«, je rekla ena izmed deklet, »nekaj vam bom povedala: ona ima sestanek.« In vse so se smejale pri misli, da bi Else Wegner mogla doživeti pustolovščino.

»Nesmisel, kakšen sestanek!« je hipoma menila ena izmed resolutnih obilnih prodajalk, ki je bila pristopila, »lahko vam točno povem. Ona gre po denar. Zato je tako razburjena!« In nasladujoč se svojega triumfa, ki se je odražal na osuplih obrazih ostalih, je nadaljevala z glasom, ki naj bi napravil poseben vtis: »Davi sem videla v oblačilnici, kako je vzela iz žepa loterijsko srečko in si je prepisala številko. Gotovo je zadela!«

Ko se je Else Wegner vrnila, je našla povsod razumevajoče smehljaje. Niso ji čestitale neposredno, pač pa namigavale, da pričakujejo povabilo na kolače in kavo. In sledniič je neko dekle vprašalo, kako velik je dobitek? Osupnjena jo je pogledala, splošni smeh jo je zmedel, in ko so le vse čestitale, se je razburjeno branila. Toda potem so bili njeni ugovori vedno slabejši, in hipoma ji je postalo ljubo, da je bila v središču splošne pozornosti. Pokazala je mnogoobetajoč smehljaj in je stisnila ozke ustnice. In ko je prišel odjemalec in ji dal listek čez steklено steno, je hitro pristopila in napravila njegov zavoj.

Je pač moral slišati razgovor, ker se ji je prijazno smehljal. Osupnjeno ga je pogledala in je omahovala, ali naj bi se hudovala ali ne, toda nehote se je spet smehljala. Sprejel je s skromno mrmrajočim »hvala lepa« svoj zavoj in je počasi odšel. Ko se je pri izhodu še enkrat okrenil, je videl, da je gledala za njim; napravil je mal poklon in zginil.

Vsa rdeča v obrazu se je sklonila na listke in jih je začela urejevati.

Ko se je zvečer rinila v cestno železnico je hipoma občutila, kako ji je nekdo pomagal pri vstopanju. Bil je odjemalec od opoldne. Nehote mu je prikimala in tesno stisnjena drug ob drugem sta ostala na pločniku.

Bil je mal, mršav možiček v ponošeni modri obleki, s tenko rdečkasto bradico v ozkem obrazu. Pod pazduho je nosil obrabljeno črno torbo. Ko le ni prestal zijati v njo se je razjezila nad svojo prijaznostjo in je preko njega gledala na cesto. Življenje Else Wegner je doslej potekalo zelo osamelo in ona je imela nekam grozno predstavo starih devic o »moškem poznanstvu«.

Na Aleksandrovem trgu je mnogo potnikov izstopilo. Prerinila se je na mah naprej in brez besed odšla v voz. Občutila je, kako je skozi stekleno šipo gledal za njo; slednjič je šel za njo in se je z zadrego na obrazu usedel njej nasproti. Njegova vidna boječnost jo je obrabrila in skušala je, pokazati ponosen, odvračajoč obraz. Nepremično jo je gledal in samo, če ga je zadel njen pogled, je hitro pogledal skozi okno. Končno se je ohrabril in vprašal z ponižnim glasom: »Ali se peljete še daleč, gospodi naj?«

Napravila je ogorčen obraz, ali potem je poslušno odgovorila: »Do končne postaje.«

»Jaz tudi«, je odgovoril in jo žareče pogledal. Else je bila nekoliko brezmočna, in pogovor je hotel zastati, ker je on trdovratno molčal. Znenada je globoko zasopel. »Ali veste, zakaj sem vas nagovoril? Sklonil se je k njej. »Vi ste tako podobni moji pokojni ženi.« Ona je osupnjena molčala, toda on je sedaj začel pripovedovati o svoji pokojni ženi in, ko je izstopila, jo je, kakor da bi se to razumelo samo po sebi, spremljal do doma. In ko jo je skromno vprašal, ali jo lahko spet vidi, je obotavljajoč se odgovorila, da še ne ve, kaj bo počela v nedeljo. In potem je urno in razburjena hitela v svojo s pohištvom opremljeno sobo in je skušala stoječ za zagrinjalom, da bi ga opazila na cesti.

Ali že sledečega večera ga je spet videla na postaji cestne železnice. Smehljal se je tako skromno in srečno, da ga ni nič nadaljnjega vprašala, in vozila sta se skupaj kot dva dobra stara znanca. Bila je tako poglobljena v pogovor, da je šla mnogo daljšo pot do svojega stanovanja in je mnogo zvedela o svojem novem znancu.

Ime mu je bilo Arne Metzger in je bil po poklicu vrtnar. Ali do smrti svoje žene, ki je umrla komaj pred enim letom, je imel trgovino z zelenjavo. Skušal je nekaj časa, da bi še nadalje vodil trgovino, toda potem se je le moral odločiti za prodajo. Sedaj pa je polagoma pošel denar, in moral je skrbeti za kak nov zaslužek.

»Kako čudno, da sem tudi jaz v oddelku za živila«, je odgovorila nehote. In k temu je on vneto prikimal. Da, en sam človek ne more voditi take trgovine; ob petih se mora iti v tržnico in potem mora biti v trgovini žena, ki je izvedena v stroki ..

Elzino srce je utripalo, ko je spet ostala v svoji sobi za zavesami in gledala, kako se je oziral proti njenemu oknu in je potem počasi zginil v gneči ljudi.

(Dalje prihodnjič)

Ali že veste...

... zakaj vljudnost zahteva, da pelje moški damo zmerom na svoji desni strani? Ta navada ima svoj izvor že v srednjem veku. Tedaj so vitezi nosili na svoji levi strani težke meče. Razumljivo je torej, da so svojo damo peljali na desnici, saj bi jo sicer meč venomer zadeval. Čeprav danes ni več te nevarnosti, se moški še zmerom ravnajo po tej vljudnostni navadi in bi se ženskam prav gotovo zamerili, če bi ravnali drugače.

... da je bil baje iznajditelj očal neki italijanski menih iz 13. stoletja? Vsekakor so prvikrat v tem času spoznali, da se je skozi segmente steklene krogle dala pisava umetno povečati.

... da je bil veliki nemški kirurg in oče slavnega zdravnika za oči Albrechta pl. Graefe, Carl Ferdinand pl. Graefe, ustanovitelj plastične operativne umetnosti? On je v zvezi s tem med drugimi znašel umetni nos.

... da ima Pariz številčno največjo narodno knjižnico na svetu? Ona vsebuje nič manj kakor 4,3 milijona zvezkov, med njimi 500.000 časopisov in 145.000 rokopisov.

MODROST

Zgodovinar kaže v muzeju skupini mladih žensk razne zgodovinske dragocenosti. Z roko pokaže na neki kip rekoč:

»Tu vidite zelo dobro ohranjen kip Minerve.«

Ena izmed mladih žensk ga vpraša:

»Ali je bila poročena?«

»Ne,« ji odgovori zgodovinar, saj je bila vendar boginja modrosti.«

OTROŠKA

Mali Jurček pride h gospe Korenčkovi in pravi:

»Gospa, prosim, če nam posodite šest skodelic za čaj. Dobili smo obisk.«

»Ali svojih nimate?« se začudi gospa.

»Imamo jih že,« pove Jurček. »A mati pravi, da je naših škoda.«

Rodbinska kronika iz Gorenjske

Radmannsdorf. Rojstva meseca oktobra: Gotfried Viditz, Lees, Christine Globotschnik, Gorica; Theresia Prestren, Boris-Kornelius Gorianz, Aagnes-Maria Jaklitsch, Heinz-August Kleewein und Michael-Peter Raiter (vseh 5 Radmannsdorf). — Umrla je: Gertrud Kohlmaier, Radmannsdorf. — Poročili so se: Lorenz Erser iz Vigauna in Maria Umnik iz Suche; Josef Schwars in Theresia Hollauf iz Radmannsdorfa; Franz Mulei in Gertrud Knafel, oba iz Radmannsdorfa; Franz Jessenko in Franziska Kalan iz Steinbüchl; Richard Weiß in Frieda Moser, oba Bresiach; Johann Podlipnik iz Radmannsdorfa in Antonia Osebek iz Hart b. Aßling; Ludwig Tepina iz Warta b. Krainburg in Franziska Wolk iz Lees.

Naši vojaki pozdravljajo domovino

Iz Jugovzhodne Nemčije pošiljajo prisrčne pozdrave svojim družinam, sorodnikom, tovarišem, znancem, sestram in uslužbencem bolnice Gallenfels, posebno pa še svojim dekletom sledeči gorenjski fantje: Habian Blasius, Mali Anton, Novak Emil, Sterlič Matthäus, Kozar Franz, Petelin Leopold, Kosel Alfons, Frass Franz Primoschitsch Anton.

Gorenjska zatemnjuje v času od 20. do 26. novembra od 17.15 do 6.30 ure. Če zadoni akustični signal »Javno protiletalsko svarilo« ali »Letalski alarm«, ob času, ko se zmrači, se mora tudi izven odrejenega časa zatemnjevanja takoj zatemniti odnosno se mora odklopiti razsvetljava.

Kako je končal morilec bana dr. Natlačena

Pozimi je »Slovenec« poročal, da se je med Višnjo goro in Št. Vidom potikal neki »Albin«, ki se je hvalil, da je ubil dr. Natlačena. Sedaj poroča isti list tele podrobnosti:

Ko je bila razpuščena zloglasna VOS (varnostna obveščevalna služba), se je iz te skupine osnoval tolovajski »udarni bataljon«, in komandant tega bataljona je postal »tovariš Albin«. Bil je srednje velik, čedne postave, kostanjevih nakodranih las in po videzu star 20 do 25 let. Sam se je hvalil, da je ubil bana in tudi med komunisti je imel »ugled«. Pripovedoval je, da je imel še druge načrte, ki se mu pa niso posrečili.

Domačini po hribih so povedali tole: Dne 1. aprila, prvo soboto v mesecu, se je manjša patrulja omenjenega tolovajskega »udarnega bataljona« napotila v Metnaj. Tam so pa pravkar imeli protikomunistični borci sv. mašo. Ti so tolovaje takoj ujeli, le eden je ušel in prišel v bataljon povedat, kaj se je v Metnaju zgodilo. Komandant »tovariš Albin« je takoj odredil, da »udarni bataljon« nemudoma udari v Metnaj. In res je krenila v Metnaj močna tolovajska skupina z 10 strojnicami in drugim orožjem. Ko so se približali Metnaju, so drugi »tovariši« svetovali Albinu, naj nikar ne da povelja za streljanje, ker sicer bo zajeta tolovajska patrulja morda »likvidirana«. Toda »Albin« se za ta vojni nasvet ni zmenil, marveč je sam stopil v prve vrste in zaukazal »napad«. Resnično bi se mali skupini protikomunističnih borcev tokrat slabo godilo; toda za čudo, pri napadu so tolovajske strojnice druga za drugo odpovedale. Branilci so pa kosili tolovaje s svojim orožjem in »Albin« je takoj ob napadu dobil v glavo bombo, ki mu je odnesla pol obraza. Med komunisti je nastal splošen poplah in zmešnjava in vsi so se razbežali. Takrat je padlo obenem z Albinom še šest drugih komunistov, med njimi tudi neki domačin terenec. Od branilcev pa je bil eden ujet. Tega so komunisti pozneje čisto razrezali. Bil je menda doma iz Trebnjega.

Ob »Albinovi« smrti je bilo vsesplošno žalovanje med komunisti. Tarnali so, kaka škoda za tako »zmožnega fanta«, ki je ubil celó »izdajalca« bana. Pokopali so ga z rdečo »slovesnostjo«, najprej njega, šele nato je bil pogreb ostalih.

Kdo je bil ta »Albin«, kako se je pisal, ni nihče mogel zvedeti. Ali je bil pravi morilec bana Natlačena, se ne ve. Po njegovih lastnih izpovedih in po pripovedovanju drugih komunistov, je bil in je torej že prejel zasluženo plačilo.

Diplom. Optiker C. KRONFUSS
Klagenfurt, Bahnhofstraße 15
Bis auf weiteres jeden Vormittag geschlossen

9. november v Krainburgu

Stellv. Gauleiter Thimel in SS-Brigadeführer Harm kot častna gosta

Kakor prejšnja leta, je bil tudi letos 9. november v znamenju spomina na tiste, ki so dali svoje najvišje za nastajanje Velike Nemčije. Predpoldne so prišli k slovesni položitvi venca na pokopališče junakov v Krainburgu Kreisleiter in Politische Leiter in postrojeni so bili častni vod oborožene sile in oddelki stranke. Med častnimi gosti so bili Stellv. Gauleiter Thimel, SS-Brigadeführer in Generalmajor der Polizei Harm, poveljnik varnostne policije Obersturmbannführer Pg. Persterer ter drugi predstavniki stranke, države in oborožene sile.

Singschar der Hitler-Jugend je dala uvod slovesnosti s pesmijo »Nichts kann uns rauben« (Nič nam ne more ugrabiti). Nato je SS-Brigadeführer Harm izvajal v svojem spominskem govoru, da sega boj za ta kranjski prostor stoletja nazaj in da so tukaj padli prvi mučeniki za germansko hotenje in dejanje. Potem je govoril o sedanjosti, o borbi Nemcev za njihovo življenjsko pravico. Žrtve prve svetovne vojne, mučeniki 9. novembra 1923. l. in vsi tisti, ki so pozneje zastavili svoje življenje za idejo Führerja kakor tudi naši mrtvi junaki iz sedanje vojne — vsi ti so nam zapustili volilo, da korakamo do končne zmage. Pod zvoki pesmi o dobrem tovarišu in s počastitvijo mrtvih je Stellv. Gauleiter Thimel položil Gauleiterjev venec, SS-Brigadeführer in Generalmajor der Polizei Harm pa venec Obergruppenführerja Rösenerja. Nato so se vrstili venci vseh tistih formacij, katerih mrtvi tovariši leže tukaj.

Zvečer je v strankinem domu nemški Volkssturm slovesno zaprisegel. Moštvo Volkssturma in odposlanstvo oborožene sile je napolnilo svečani prostor. Ortsgruppenleiter Jungschaffer je javil Kreisleiterju, v čegar spremstvu so bili predstavniki države in oborožene sile, da so Volkssturmmänner postrojeni za prisego. Ko je Hitler-Jugend-Singschar odpela nekaj pesmi in prednašala reke, je govoril Kreisleiter dr. Hochsteiner. Razlagal je pomen ustanovitve nemškega Volkssturma, ki so zanj našli krogi tukaj uporabljenih moči popolno razumevanje, in opomnil na dolžnosti nemškega Volkssturma. Izvajal je nadalje, kako so se obnesli možje, ki so že prej službovali, in da je vsak poklican, da zastavi vse svoje sile.

Stabsführer Pg. Prethaler je nato prebral bojna pravila nemškega Volkssturma in besedilo prisege, s čimer je bila zaprisega opravljena. S počastitvijo Führerja in s pesmima nacije je bila zaključena ta dojmljiva slovesnost.

Vesti iz Ljubljane in okolice

Mladi slikar Miloš Šušteršič je prvič stopil z večjo razstavo pred ljubljansko javnost. Marljivo je nabiral vse poletje motive na Fužinah in tamošnji okolici, pridružil je še nekatera prejšnja dela in tako priredil v Obersnelovi galeriji prikupno razstavo, ki je takoj ob začetku zbudila zasluženo pozornost.

Nove denarne nakaznice v Ljubljanski pokrajini. Da bi se zopet ustalil gotovinski denarni obtok in da bi se odstranile razne pomankljivosti, bo Hranilnica Ljubljanske pokrajine na podlagi odredbe šefa pokrajinske uprave z dne 14. septembra 1944 dala v prihodnjih dneh v promet denarne nakaznice v nominalni vrednosti po 50, 100, 500 in 1000 lir. Te denarne nakaznice se bodo izdajale v okviru dobroimetja, ki ga ima Hranilnica Ljubljanske pokrajine pri zavodu Banca d'Italia. Za vsako denarno nakaznico je torej pri novčanični banki polno kritje v lirah. Denarne nakaznice imajo zaradi tega isto vrednost kakor novčanice zavoda Banca d'Italia in jih bo seveda vsakdo sprejemal kot gotovino po nominalni vrednosti, kakor to predpisuje odredba šefa pokrajinske uprave. Ko bo doseženo normalno stanje v gotovinskem obtoku, se bodo denarne nakaznice zopet vzele iz prometa. Šef pokrajinske uprave bo objavil primeren rok, v katerem se bodo denarne nakaznice zamenjale prinositelju po nominalni vrednosti v novčanice emisijske banke. Te denarne nakaznice, ki jih sedaj izda Hranilnica Ljubljanske pokrajine, predstavljajo polnovredno plačilno sredstvo in jih morajo sprejemati po nominalni vrednosti vsa javna službena mesta kakor tudi prebivalstvo.

Novi komunistični zločini na Primorskem. V Logeh pri Breginju so komunisti poklali zavedno Lavrenčičevo družino, ki je bila res vzor celi vasi. Čeprav silno revni in oče invalid, so s svojo pridnostjo šolali enega izmed dveh sinov, ki je bil najboljši dijak v Tolminu. Skrbna mati si je pomagala s tem, da je prekupčevala z jajci, ki jih je nosila v oddaljeni Čedad. Bili so pravi zgled krščanske družine. Ravno to je tovariše najbolj peklo, zato so sklenili, da jih ubijejo. Ko so se pretekli petek vračali od maše, pri kateri so bili vsi pri svetem obhajilu, so jih komunisti čakali na poti. Komandir je zahteval in ukazal preiskavo hiše. Po preiskavi so aretirali vso družino, kljub temu, da niso ničesar našli. Uboga družina je takoj razumela, kaj jo čaka. Mati je s sklenjenimi rokami prosila, naj jim vzamejo vse, samo življenje naj jim pustijo. A nič ni pomagalo. Ko so jih odgnali iz vasi in so prišli na določeno mesto, so se morali vsi trije na robu čisto nove jame sleči in sezuti. Obupana mati je zopet padla pred razbojnike in jih vroče prosila, naj vendar prizanesejo vsaj edinemu še živemu štirinajstletnemu sinu. Nihče se je ni usmilil. Brez vsakega najmanjšega sočutja so vse tri zaklali in vrgli v zemljo. — Te dni so začeli komunisti posebno divjati na Kobaridskem. Pretekli teden so ubili 72 letnega starčka Urbanajsa in njegovega sina. Na kmetiji pri Balošu v Potokih pa sta se gospodar in sin rešila z begom. Ker jih rdeči rablji niso dobili doma, da bi jih umorili, so jim popolnoma izropali hišo.

Po svetu

Nacionalnoboigarska brzojavna agencija »Balkan« poroča, da so boljševiki začeli v Romuniji razlaščati civilno prebivalstvo vrednot. Vsi predmeti iz zlata, platina in srebra ter dragulji se morajo oddati za tako zvani »osvobodilni sklad«.

Najstarejši nemški vojak je 104-letni Teodor pl. Bomhard. Kot mlad poročnik se je udeležil kronanja nemškega cesarja v Versaillesu, pozneje pa se je seznanil z Bismarckom in tudi z maršalom Hindenburgom. Teodor pl. Bomhard je dosegel generalski čin ter je dolgo služil v vrstah nemške vojske. Pred 4 leti, ko je pl. Bomhard obhajal stoletnico rojstva, mu je Führer dovolil, da sme nositi uniformo topniškega polka št. 7. General pl. Bomhard se je udeležil 20 raznih bitk.

AMTLICHE BEKANNTMACHUNGEN

Abgabe der Anmeldeabschnitte der Reichseierkarte

Mit Erlaß vom 29. September 1944 wurde die Abgabe von Eiern neu geregelt und hierbei folgendes bestimmt:

Kleinverteiler dürfen vom Großverteiler nur dann beliefert werden, wenn sie je Aufruf mehr als 90 Anmeldeabschnitte vorlegen können. Erreicht ein Kleinverteiler diese Zahl nicht und glaubt er trotz dieses geringen Umsatzes auf den Verkauf nicht verzichten zu können, so hat er die Möglichkeit, sich mit einem anderen Kleinverteiler zusammenzutun und eine Bezugsgemeinschaft zu bilden, um den geforderten Mindestumsatz zu erreichen. Der Großverteiler darf nur einem Letztverteiler dieser Bezugsgemeinschaft liefern und mit einem Letztverteiler abrechnen. Findet ein Letztverteiler, der weniger als 90 Anmeldeabschnitte bekommen hat, keinen Letztverteiler zur Bildung einer Bezugsgemeinschaft, so muß er sich an die Wirtschaftsgruppe Einzelhandel wenden, damit diese ihm bei der Bildung einer Bezugsgemeinschaft behilflich ist. Jeder Kleinverteiler bzw. Bevollmächtigte einer Bezugsgemeinschaft darf nur von einem Großhändler beliefert werden. Der Lieferant kann nur mit Zustimmung des Milch-, Fett-, Vieh- und Eierwirtschaftsverbandes Kärnten gewechselt werden.

Klagenfurt, den 13. November 1944.

Landesernährungsamt Kärnten.

Kruta usoda nam je v najlepši moški dobi iztrgala iz mirnega družinskega življenja, našega ljubega in skrbnega soproga in očeta, gospoda

VIKTOR STRAUS-A,

obratovodja tovarne Obereder.

Pogreb se je vršil v sredo dne 8. novembra na pokopališče v Krainburgu.

Krainburg - Goldenfeld,
18. novembra 1944.

Žalujoča soproga Anna z otroci

Ärztlicher Sonntagsdienst

Krainburg:

Am 19. November: Dr. Rudolf Oman, Krainburg, Veldeser Straße Nr. 21. Fernruf 153.

MALI OGLASI

SLUŽBO DOBI

Perico, ki bi hotela priti na dom, išče za takoj Georg Simunac, Badgasse 12, Krainburg. 4398-1

Postrežnico - za dvakrat tedensko - iščem. - Javiti se v pisarni Kar. Bote, Krainburg. 4421-1

Sprejmem krojaškega vajenca! - Jos. Paulič, Am Hang 102 (Klanz), Krainburg. 4423-1

Iščem postrežnico za pospravljanje trgovine nekaj ur dnevno. - Ponudbe na K. Bote, Krainburg, pod »Takoj«. 4429-1

SLUŽBE IŠČE

Izučila bi se rada za šiviljo. Kavčič Johanna, Ober Gamling st. 25, Post St. Veit/Save. 4424-2

PRODAM

Prodam gugalnega konja za 120 Reichsmark. - Ponudbe na K. B., Krainburg. 4434-6

Prodam kravo, dobro mlekarico, ki bo letos v decembru teletila. - Cebaschek Franziska, Trboje 72, pošta Plödnig. 4399-6

Oddam več pločevinastih kant po 10 kg, prazne sode, ter nove kadi (škafe) več vrst velikosti. - Kern A., tovarna keksov, Krainburg. 4414-7

KUPIM

Kupim brejo kravo, ki bo kmalu povrgla. - Župan Franz, Breg št. 7, P. Krainburg. 4392-7

Radio »Volksempfänger« kupim ali dam zanj dobro moško kolo. - »S. A.«, Seelandstraße, Barake Slavetz, Krainburg. 4395-7

MENJAM

Dobro ohranjen železen štedilnik na 3 obroče zamenjam za enako dober šivalni stroj! Razlika se izravna po dogovoru. - Ponudbe na K. Bote, Krainburg, pod 4394-15.

Dobro ohranjen, globok otroški voziček zamenjam ali ga prodam za RM 200.—. - Naslov pri K. Bote, Krainburg, pod 4415-15.

Menjam še dobro ohranjen pisalni stroj, za dobro moško kolo. - Ponudbe na K. B., Krbg. 4406-15

Menjam oca 2000 kg krmilne pese, za slamo ali steljo. - Schetina, Gunzle 19, St. Veit/Save. 4407-15

Menjam brezhibne moške nizke čevlje št. 42½, za brezhiben ali dobro ohranjen daljnogled. Menjam tudi dobro ohranjen globok otroški voziček za športni voziček. - Ponudbe na K. B., Krbg. 4408-15

Menjam kravo, 7 mesecev brejo, za kravo po teletu, dobro mlekarico. Naslov v K. B., Krbg. 4410-15

Menjam otroški športni voziček za sanke. - Ponudbe na K. B., Krbg. 4433-15

Menjam popolnoma novo, nerabljeno kuhinjsko kredenco po dogovoru za radio »Volksempfänger«. - Naslov v upravi K. B., Krainburg. 4432-15

Menjam dobro ohranjene damske škornje št. 41 za dobro ohranjene damske gojzerje, enako velike. Natančneje se pozve pri: Čevljarstvo Maks Strnkelj, St. Veit/Save. 4417-15

Menjam elektromotor 3½ PS z 10 metrov kabla za šivalni stroj. - Ponudbe na K. B., Krbg. 4419-15

Jahalne hlače (Reithose), dobro ohranjene, črne, zamenjam za svetlejše, sive ali rjave. - Naslov pri K. Bote, Krainburg, pod 4420-15.

ZENITVE

Katera gospodična ali vdova, stara do 50 let, z malim posestvom, bi hotela dopisovati se s fantom, starim 50 let. Poznejša ženitev ni izključena. - Pišite na Karawanken Bote, Krbg., pod šifro »Osamljen«. 4400-21

Kovaški mojster s stalno službo v tovarni, star 25 let, želi zaradi ženitve poznanstva z dekletom v starosti 18—26 let, ki so ji pesmi veselje in ljubi mir življenja. - Le resne dopise, po možnosti s sliko, poslati na K. B., Krbg., pod šifro »Hladna jesen že prihaja«. 4405-21

Kateri dve gospodični bi hoteli dopisovati z dvema osamljenima Gorenjcema zarad kratkočasenja dolgih zimskih večerov. Prednost imajo vse gospodične, ne glede na poklic, v starosti od 20 do 25 let. Tudi poznejša ženitev ni izključena. Naslov pove K. B., Klagenfurt, pod »Sreča Vas išče«. 7220-21

Radi ženitve želi spoznati vdovec ženo, dobro kmečko gospodinjo, 30 do 40 let staro. - Le resne ponudbe na Karawanken Bote, Krainburg, pod »Jesen«. 4426-21

IZGUBLJENO

Osamljena oseba, ki si je prilastila (vzela) **»Kleiderkarto«** na ime Stanislava Dolenz, Aitlack, se poziva, da jo takoj vrne lastnici, sicer bo sledila ovadba. 4388-22

Izgubil sem od zadnje hiše v Birkendorf do Podnarta legitimacijo, Kleiderkarte in fotografije. - Ker sem ubog delavec, prosim poštenega najditelja, da mi vrne te reči na naslov legitimacije ali pa na C. Ravnik, Birkendorf 10. 4412-22

Mlad lovski pes, bel, 40 cm visok, sliši na ime »Biksar«, ima na glavi rjave lise, se je dne 22. X. v okolici Laaka/Zaier zatekel. - Najditelj je naprošen, da ga odda proti nagradi urarju Matteweber, Laak/Zaier. 7221-22

Posteljno odejo sem pozabila v ponedeljek, 6. novembra dopoldne na kolodvoru Krainburg. Poštenega najditelja prosim, da jo proti nagradi vrne. - Amalia Pischent, Krainburg, Am Weiher 9. 4431-22

Zaukel se je pes ovčjak, ki sliši na ime »Caruga«. Kdor kaj o njem, naj javi proti nagradi na naslov: Teran Josef, mlin, Ober Duplach 1. 4430-22

Dne 2. novembra 1944. je bila izgubljena zapestna ura iz kroma, brez zapestnice, v Laak/Zaier od gostilne Gusel (vulgo Balant) do postaje. - Najditelj je naprošen, da jo odda proti nagradi natakarici v omenjeni gostilni. 4416-22

Izgubila sem dne 11. novembra od Brda do Predassi sivo volneno rokavico. - Pošten najditelj naj jo odda proti nagradi na K. Bote, Krainburg. 4422-22

Dne 10. novembra sem izgubila volneno (modro) rokavico od Jelenovega klanca do Jugočeške v Krainburgu. - Pošten najditelj naj jo odda proti nagradi na K. B., Krainburg. 4425-22

Tista ženska oseba, ki je v soboto dopoldne 11. novembra vzela v trgovini s čevlji pri štefetu »Bezugschein«, naj ga vrne, sicer bo ovadena in pride v javnost. - Lužar Anton, Bukowitz 45, Post Woditz. 4418-23

Dne 11. novembra med 17. in 18. uro je bil na križišču Seelandstraße (Falkendorf) pri Jerschinu vzet nov nahrbtnik. - Najditelj naj ga nemudoma vrne in odda proti dobri nagradi na K. B., Krainburg. 4427-23

RAZNO

Oženjenega hišnika iščemo za hišo in vrt. - Pismene ali osebne ponudbe je podati pri Pfleiderer, Obstwerk Oberkrain, v Podnartu.

Morkit in **Ceresan** varujeta posevke pred ptiči in boleznimi. Suha uporaba ne škoduje kalem. Žetev poplača delo. Dobi se pri: »Hermes«, Ing. I. Jansche, Krainburg. 5940

Morkit varuje setev pred ptiči. Ravno tako enostaven v uporabi kot **Ceresan**, suho prašivo, ne škoduje kalem. Dobi se pri: »Hermes«, Ing. I. Jansche, Krainburg. 5941

VERMISCHTES

Kinderwagen-Ehepaar für Haus und Garten gesucht. — Schriftliche oder persönliche Bewerbungen bei Pfleiderer, Obstwerk Oberkrain, Podnart. 7216

Briefmarkenhandlung Wilh. Paret aus Luxemburg. Neue Adresse: (12 b) Mäder bei Götzis (Vorarlberg). - Preisliste gratis! 7227

Frisch ans Werk! Zahnpflege nicht ganz vernachlässigen! Ein wertvoller Helfer ist heute »Rosodont«, das ja durch seine feste Form besonders ergiebig und schon in geringer Menge sehr wirksam ist. »Rosodont« Bergmanns feste Zahnpasta. 7202

Wo sich kommen die Beschwerden, Brause-Federn selten werden. Drum pflege sie und halt' sie rein, mit Rustica und Cito-fein.

Brause & Co., Iserlohn. 7116

»20 Jahre Wüstenrot!« Zehntausende Familien verdanken Wüstenrot ihr Eigenheim, viele tausende Ostmärker sparen bei Wüstenrot auf ein Vermögen mittels Sparbrief oder Vermögensbuch. Zahlreicher als in den Friedensjahren sind die Neuabschlüsse von Bausparbriefen, Sparbriefen und Vermögensbüchern. Prospekte kostenlos von der ältesten und größten Bausparkasse der Ostmark G. d. F. Wüstenrot, Salzburg, Beratungsstelle Klagenfurt, Domgasse 8, Ruf 28-53. 7189

Jeder kann das sich durch bedachtsame Lebensweise, z. B. Gymnastik, gesund erhalten. Sieht das jeder als seine Pflicht an, wird mehr geschaffen, was dem Siege dient. Ysate Bürger Deutsche Heilmittel aus frischen Pflanzen. Ysatfabrik Wernigerode. 7160

Nachts wacht die Wachmannschaft des »Südostdeutschen Wachdienstes« Klagenfurt, Feldmarschall-Conrad-Platz 9, Ruf 10-30, über Ihr Haus, Geschäft, Lager usw. und schützt Sie vor Einbruch, Feuer-, Gas- und sonstigen Schäden. Also Schaden verhüten und das billige Bewachungs-Abonnement bestellen! 7137

Die Kohlenklauer-Garde. — Mein Freund, Dir sei's hiermit gesagt — die Kohlenklauergarde tagt — versteckt sucht sie Dich zu umgarnen — drum laß Dich dringend vor ihr warnen — spar Kohle, Licht und Arzenei — dann ist's mit ihrer Macht vorbei. — Fühlst Du gesundheitlich Dich wohl — dann, Freund, spar auch das CHINOSOL — doch wenn erkrankt Dein Nachbar ist — so daß auch Du gefährdet bist — dann ist es Zeit, dann schütz Dich wohl — und gurgle brav mit CHINOSOL. 7210

Ankauf von Briefmarken, eventuell auch Übernahme zum kommissionsweisen Verkauf zum von Ihnen verlangten Preis. - Joh. Belacek, 12a Wien 50, Wiedner Hauptstraße 2-4. 7117

Krankheit keine Privatsache! Jeder Kranke läßt eine Lücke in der Kampffront der Heimat offen. Der Wille zur schnellen Gesundung ist deshalb Pflicht! Er muß die Kunst der Ärzte und die Wirkung bewährter Arzneimittel unterstützen! Asta-Arzneimittel. 6064

Aus seiner Erde zieht ein Volk die Kräfte, die es braucht, um im Wandel der Zeiten bestehen zu können. **Aus seiner Erde,** die ihn trägt, nährt und ihm heiliges Erbe der Vorfahren ist, erwachsen auch dem Einzelnen die Kräfte, die ihm in gesunden und kranken Tagen helfend und rettend zur Seite stehen. Dr. Madaus & Co., Arzneimittel aus Frischpflanzen auf deutschem Boden gewonnen. 7103

LICHTSPIELE

Allgemeine Filmtreuhand G. m. b. H.
Zweigstelle Südost

× **Für Jugendl. nicht zugelassen.**
×× **Für Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen.**

Aßling, 17.—20. XI.: **»Gasparone«** ××; 21.—23. IX.: **»Die Hochstaplerin«.** ××

Krainburg, 17.—20. XI.: **»Der arme Millionär«;** 21.—23. XI.: **»Abenteuer im Grand-Hotel«.** ×

Radmannsdorf, 17.—19. XI.: **»Das Bad auf der Tenne«** × (Sonntag um 14, 16 u. 18.30); 21.—23. XI.: **»Der Sänger Ihrer Hoheit«.**

Stein, 17.—20. XI.: **»Das Lied der Nachtigall«;** 21.—23. XI.: **»Reise in die Vergangenheit«.** ×

Laak/Zaier, 17.—20. XI.: **»Ein Mann mit Grundsätzen«** ××; 21. bis 23. XI.: **»Es leuchten die Sterne«.** ×

Neumarktl, 18. u. 19. XI.: **»Donauschiffer«** ×; 22. u. 23. XI.: **»Im Schatten des Berges«.** ×

St. Veit/Save, 18. u. 19. XI.: **»Akrobat Schö-ö-ö-n«** ×; 22. u. 23. XI.: **»Jud Süß«.** ××

Littai, 18. u. 19. XI.: **»Volle Nacht«** ×; 22. u. 23. XI.: **»90 Minuten Aufenthalt«.** ××

Veldes, 17.—19. XI.: **»Schwarz auf weiß«;** 20.—23. XI.: **»Boccaccio«.** ×

Mieß, 18. u. 19. XI.: **»Seine beste Rolle«** ××; 22. u. 23. XI.: **»Salonwagen E 417«.** ×

Schwarzenbach, 18. u. 19. XI.: **»Sophienlunde«;** 22. u. 23. XI.: **»Sommer, Sonne, Erika«.**

Zu jedem Film die Deutsche Wochenschau!

GESUNDER LEBEN
DAS IST NICHT NUR KLUG, SONDERN AUCH VORAUSSETZUNG FÜR JEDE STEIGERUNG DER LEISTUNG. DESHALB IST ES WICHTIG, AUF ALLES ZU ACHTEN, WAS GESUNDERES LEBEN FÖRDERT
DARMOL WIEN